

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Ladislava Hejtmánka a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **S. V.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 28. 7. 2005, č. j. 28 Az 9/2005 - 24,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovanému se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává.**
- III.** Odměna zástupce žalobce Mgr. Vladimíra Buršíka, advokáta, **se určuje** částkou 2558,50 Kč a bude mu vyplacena do 30 dnů od právní moci rozsudku z účtu Nejvyššího správního soudu.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále také jen „stěžovatel“) napadl včasnou kasační stížností shora uvedený rozsudek krajského soudu, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti napadenému správnímu rozhodnutí a bylo rozhodnuto o náhradě nákladů řízení. Ve správním řízení nebyl žalobci udělen azyl podle ust. § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a nebyly shledány překážky vycestování podle ust. § 91 zákona o azylu.

Stěžovatel v kasační stížnosti napadl rozsudek v celém rozsahu a domáhal se jeho zrušení a vrácení věci krajskému soudu k dalšímu řízení. V kasační stížnosti uplatnil důvod podle ust. § 103 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), neboť nesouhlasil s tím, že krajský soud rozhodl bez nařízení jednání. Zároveň s podáním kasační stížnosti požádal, aby jí Nejvyšší správní soud přiznal odkladný účinek.

Ustanovený zástupce podanou kasační stížnost na základě výzvy krajského soudu doplnil v tom směru, že krajský soud nepřihlédl k rodinné a životní situaci stěžovatele, který se na Ukrajině cítil ohrožen lidmi kolem svého otce. Tento důvod kasační stížnosti lze podřadit pod ust. § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

Žalovaný s podanou kasační stížností nesouhlasil a navrhl její zamítnutí jako nedůvodné. S rozhodnutím bez nařízení jednání žalobce v řízení před krajským soudem výslovně souhlasil. S přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti žalovaný nesouhlasil.

Krajský soud v Hradci Králové napadeným rozsudkem žalobu zamítl a rozhodl o náhradě nákladů řízení. V odůvodnění napadeného rozsudku uvedl, že ve výpovědi žalobce ohledně angažovaností jeho otce v Komunistické straně Ukrajiny jsou rozpory. Nejprve žalobce vypověděl za účasti tlumočnicka, že ani on, ani nikdo z jeho rodiny není členem žádné politické strany či jiné organizace. Posléze však jako důvod pro udělení azylu označil právě členství svého otce v K. straně Ukrajiny, při pohovoru však spontánně uvedl, že k odchodu jej donutila jeho bídná ekonomická situace. Žalobce nevyužil žádnou legální možnost ochrany své osoby v zemi svého původu. Rovněž postoj žalobce, který souhlasil s projednáním věci bez jednání svědčí o jeho pasivitě. Žalovaný důvody žalobce, které jej vedly k opuštění vlasti, podrobně rozebral v odůvodnění napadeného správního rozhodnutí, na něž krajský soud odkázal.

Nejvyšší správní soud, vázán rozsahem a důvody podané kasační stížnosti (ust. § 109 odst. 2, 3 s. ř. s.), přezkoumal napadený rozsudek krajského soudu a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná. Nejvyšší správní soud rozhodl bez nařízení jednání, neboť nařízení jednání neshledal důvodným (ust. § 109 odst. 1 s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud kasační stížnost projednal podle dosavadních právních předpisů, neboť napadený rozsudek krajského soudu byl vydán před nabytím účinnosti zákona č. 350/2005 Sb., kterým se měnil zákon o azylu a soudní řád správní (čl. IV. zákona č. 350/2005 Sb.).

K první stížní námitce, v níž stěžovatel napadl skutečnost, že krajský soud rozhodl bez nařízení jednání (v čemž stěžovatel spatřoval důvod kasační stížnosti podle ust. § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.), je nutné uvést, že krajský soud postupoval zcela v souladu se zákonem. V žalobě žalobce výslovně prohlásil, že souhlasí, aby soud o věci rozhodl bez jednání ve smyslu § 51 odst. 1 s. ř. s. (žaloba ze dne 15. 2. 2005). Do doby rozhodnutí krajského soudu stěžovatel nijak nesdělil, že na nařízení jednání trvá. Za této situace tak byly splněny podmínky podle ust. § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť stěžovatel sám v žalobě s takovým postupem souhlasil, a krajský soud postupoval zcela v souladu se zákonem, když o žalobě rozhodl bez jednání.

V druhé stížní námitce stěžovatel uvedl, že krajský soud nedostatečně posoudil jeho osobní a životní situaci (ust. § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.). Ani tato stížní námitka

důvodná není, neboť jak je patrné z odůvodnění napadeného rozsudku, krajský soud velmi podrobně situaci stěžovatele rozebral, logicky jí zdůvodnil poukazem na příslušnou zákonnou úpravu, která řeší možnost udělení azylu, a dospěl k závěru, že výpovědi stěžovatele jsou nepřesvědčivé, neboť stěžovatel je v průběhu správního řízení měnil, a že stěžovatel nevyužil možnosti ochrany v zemi svého původu. S takovým právním hodnocením se Nejvyšší správní soud zcela ztotožňuje, a pouze připomíná, že cizinec, který se domáhá ochrany formou azylu, musí nejprve vyčerpat možnosti ochrany v zemi svého původu. Až pokud je tato ochrana neúčinná, nebo v případě, kdy její vyčerpání nelze po cizinci spravedlivě žádat (zejména s ohledem na jeho situaci či situaci v zemi jeho původu), se může domáhat mezinárodněprávní ochrany formou azylu. Z obsahu spisu nevyplývá, že by stěžovatel byl v takové situaci, aby vnitrostátní ochrany země původu nemohl využít, a proto je plně namístě závěr krajského soudu, že nesplnil podmínky pro udělení azylu podle ust. § 12 zákona o azylu.

Ze všech těchto důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl (ust. § 110 odst. 1 s. ř. s.).

O nákladech řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. za použití ust. § 120 s. ř. s., kdy by k jejich náhradě měl právo ve věci úspěšný žalovaný, tomu však tyto náklady nevznikly.

Pro úplnost Nejvyšší správní soud uvádí, že nerozhodoval o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle ust. § 107 s. ř. s., neboť rozhodl již o věci samé, a přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je tak již nedůvodné.

O odměně ustanoveného zástupce rozhodl Nejvyšší správní soud podle ust. § 35 odst. 8 s. ř. s., kdy náklady na ustanovení zástupce platí stát. Výše odměny je tvořena dvěma úkony právní služby po 1000 Kč a dvěma režijními paušály po 75 Kč (ust. § 7, § 11 odst. 1 § 9 odst. 3 písm. f) a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb.). Úkony jsou tvořeny převzetím věci a podáním doplnění kasační stížnosti. Přiznanou odměnu Nejvyšší správní soud zvýšil o daň z přidané hodnoty, neboť advokát soudu prokázal, že je plátcem této daně (ust. § 35 odst. 8 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 23. srpna 2006

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu